

Állásfoglalás a magánnyugdíjpénztár pénztártaggal szemben fennálló kötelezettségéről üzleti titokra vonatkozó megismerési igény esetén

1. KÉRELMEK

1.1. A Pénztár abban a kérdésben kéri az MNB álláspontját, hogy köteles-e a pénztártag rendelkezésére bocsátani az üzleti titoknak minősülő vagyonkezelői szerződését és a vagyonkezelő által végrehajtott értékpapír tranzakciók kimutatását (vagyonkezelői döntések), azzal, hogy utóbbi adatok tekintetében a kérdést a nyilvánosságra hozatali kötelezettségre is kiterjesztette.

1.2. A Pénztár álláspontja szerint a *szerződés* üzleti titkot képez, azt csak a jogszabályban meghatározott személyi kör ismerheti meg, melybe a pénztártag nem tartozik bele.

A *vagyonkezelői döntéseket* (stratégia és módszertan) a Pénztár szintén üzleti titoknak minősítette, és ezen adatok megismerhetőségét is kizárta. Az álláspontját továbbá azzal indokolta, hogy a vagyonkezelő az egyes befektetési döntéseket a jogszabályban előírtak szerint önállóan hozza meg a Pénztár által meghatározott befektetési politika keretei között, a tagok tájékoztatása szintén normatív rendben történik (igazgatótanács vagyonkezelői eredményekre vonatkozó tájékoztatása a közgyűlés részére), valamint a befektetésre nem egyéni számlánként kerül sor, hanem portfóliósinten, mindezek okán a teljes portfólióra vonatkozó műveleteket, döntéseket harmadik személy, illetve az egyes tagok nem ismerhetik meg.

2. JOGKÉRDÉS

2.1. A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (**Mpt.**) 78. § (1) bekezdése rögzíti, hogy „E törvény alkalmazásában üzleti titok fogalma alatt az üzleti titok védelméről szóló 2018. évi LIV. törvény 1. § (1) bekezdésében meghatározott fogalmat kell érteni.”

Az üzleti titok védelméről szóló 2018. évi LIV. törvény (**Üt.tv.**) 1. § (1) bekezdése értelmében „Üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó, titkos - egészben, vagy elemeinek összességüként nem közismert vagy az érintett gazdasági tevékenységet végző személyek számára nem könnyen hozzáférhető -, ennélfogva vagyoni értékkel bíró olyan tény, tájékoztatás, egyéb adat és az azokból készült összeállítás, amelynek a titokban tartása érdekében a titok jogosultja az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítja.”

Az Üt.tv. 2. § 2. pontja szerint „jogosult: az üzleti titok felett jogszerű ellenőrzést gyakorló személy, akinek a jogszerű gazdasági, pénzügyi, üzleti érdekeit az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése sértené.”

2.2. A Kérelmekben a Pénztár üzleti titoknak minősítette a megjelölt adatokat, így a jogkérdés az, hogy a pénztár és a vele szerződő szolgáltató Üt.tv. 1. § (1) bekezdése szerinti üzleti titoknak jogosultja lehet-e a pénztártag, vagy e jogosultság hiányában egyéb jogszabályi előírás alapján megismerheti-e az üzleti titkot. (Minden esetben a jogosult felelőssége meghatározni az üzleti titok körét.)

2.3. A vagyonkezelő önálló döntéshozatali joga, valamint a portfóliósintű befektetés ténye nem befolyásolja a kérdés megítélését, tekintettel arra, hogy a jogi előírások a magánnyugdíjpénztár és tagja között fennálló jogviszony alapján, azaz általánosabb szinten rendezik az üzleti titok megismerhetőségének kérdését, így a vagyonkezelő eljárásával kapcsolatban a magánnyugdíjpénztár által ismert, vagy megismerhető körülmények, adatok, információk pénztártag általi megismerhetősége vizsgálandók a továbbiakban.

3. AZ MNB ÁLLÁSPONTJA

3.1. Az MNB tájékoztatásának keretei

Az MNB honlapján megtalálható tájékoztatóval¹ (**Tájékoztató**) összhangban, állásfoglalás kiadására jellemzően jogszabályi rendelkezések értelmezése, vagy keretjellegű normatív rendelkezések tartalommal való feltöltése vonatkozásában kerül sor. Az MNB célja az állásfoglalások kiadásával az, hogy jogi normák által nem szabályozott kérdésekben, vagy többféleképpen értelmezhető, adott esetben egymásnak ellentmondó jogi szabályozás esetén saját

¹ <https://www.mnb.hu/felugyelet/szabalyozas/allasfoglalasok/allasfoglalas-keressel-kapcsolatos-eljarasok-es-elvek>

álláspontját ismertesse az állásfoglalást kérő személy részére annak érdekében, hogy ezen állásfoglalást kérő személy az MNB – nem kötelező erejű – állásfoglalása ismeretében kialakíthassa saját jogi álláspontját. Ennek megfelelően az MNB kizárólag konkrét jogkérdésben foglal állást, nincs hatásköre egyéb szabályzatok, szerződések, termékek, üzleti megoldások, folyamatok jogi megfelelőségének előzetes, általános vizsgálatára és jogi állásfoglalás keretén belül egyedi üzleti konstrukciók vagy szerződések jóváhagyására.

Magyarország Alaptörvénye (Alaptörvény) 41. cikkének (2) bekezdése szerint a Magyar Nemzeti Bank ellátja a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét. Az MNB az Alaptörvényből fakadó szabályozói feladatkörére tekintettel felelős szabályozó és jogalkalmazó szervként orientációs jellegű szakmai állásfoglalást kizárólag pénzügyi jogi jellegű jogszabályi rendelkezések értelmezése kapcsán ad ki a felügyelt intézmények normakövető magatartásának elősegítése érdekében, amelyre tekintettel nincs hatásköre a Ptk.-t értelmező társasági jogi kérdésekben állásfoglalást kiadni. Mindezek alapján jelen állásfoglalás a továbbiakban kifejezetten a magánnyugdíjpénztári szabályozás tükrében vizsgálja a Kérelmekben feltett kérdést.

Az MNB állásfoglalása orientáló jellegű iránymutatás, mely egy esetleges jogvita esetén a bíróságot semmilyen formában nem köti. Ezért az állásfoglalás kiadása nem mentesíti az adott állásfoglalást kérő személyt saját jogi álláspontja kialakításának szükségessége és az ezért fennálló felelősség alól. Bármely tevékenység, üzleti döntés, jogügylet, üzleti modell stb. megkezdésének, elhatározásának, végrehajtásának az MNB állásfoglalásától való függővé tétele kizárólag az állásfoglalást kérő személy felelőssége. Az állásfoglalás tartalmából vagy kiadásának időtartamából eredő következményekért az MNB-t felelősség nem terheli.

3.2. Az MNB állásfoglalása

3.2.1. A pénztártagot a Pénztár által kötött, üzleti titkot képező szerződés, valamint a vagyonkezelő egyes befektetési döntései megismerésére a jogszabályi előírások – titoktartási nyilatkozat garanciája mellett, de – kifejezetten feljogosítják, az egyes vagyonkezelői döntések nyilvánosságra hozatalára azonban a Pénztár nem köteles az alábbiak szerint.

3.2.2. Az üzleti titok maga a szerződés, továbbá a vagyonkezelő – e szerződés alapján hozott – befektetési döntései, a Kérelmek alapján pedig a pénztártag nem tekinthető az üzleti titok jogosultjának (Üt. tv. 2. § 2. pont), azok a szerződő felek, vagyis a Pénztár és a vagyonkezelő. (Fontos megjegyezni, hogy minden esetben vizsgálni kell a felek közötti szerződés tartalmát, mely a kötelmi jog diszpozitivására tekintettel szabadon meghatározhatja az üzleti titok megismerésére jogosult személyi kört, azonban a szerződés, vagyis a konkrét jogeset vizsgálata nem képezheti az MNB állásfoglalásának tárgyát.)

A Pénztár jogosulti minősége nem alapozza meg a pénztártag jogosultságát, tekintettel arra, hogy az Mpt. 34. § (1) bekezdése szerint a pénztár jogi személy, azaz a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:1. § (5) bekezdése alapján a tagjaitól elkülönült jogalanyisággal és vagyonnal rendelkezik, ezért személye az üzleti titok jogosultjaként is elkülönül az egyes pénztártagoktól.

A bírói gyakorlat is amellet foglalt állást, hogy *„valamely gazdasági társaságot megillető üzleti titokra vonatkozó jogosultság (Üt. tv. 2. § 2. pont) nem kettőződhet meg olyan módon, hogy azzal „közvetetten” rendelkezhet a gazdasági társaság tagja is. (...) Mint ahogy a társaság tagja a saját nevében a gazdasági társaságot harmadik személyekkel szemben megillető követeléseket, igényeket nem érvényesíthet (BH2004. 124., BDT2006. 1402.), úgy a gazdasági társaság tagját önállóan, külön nem illeti meg a társaság vagyonához tartozó üzleti titokra vonatkozó jogosultság sem.”*² A hivatkozott jogesetben egy korlátolt felelősségű társaság (Kft.) és annak tagja jogviszonyát, jogosultságait vizsgálta a bíróság az üzleti titok védelme érdekében történő fellépéshez való jog vonatkozásában.

Az analógiát megalapozza, hogy a magánnyugdíjpénztár helyzete az Öpt. 34. § (1) bekezdése alapján e kérdésben hasonlóan ítélandó meg mint a Kft. önálló, tagjaitól elkülönült jogalanyiséga.

A fentiek alapján a Pénztár Üt. tv. 2. § 2. pontja szerinti jogosultsága a magánnyugdíjpénztár tagjára a Pénztár önálló jogalanyiségára tekintettel a jogszabályok alapján nem terjed ki.

3.2.3. Mindezekre figyelemmel azt szükséges megvizsgálni, hogy a pénztártag egyéb jogszabályi előírások alapján jogszerűen megismerheti-e a Pénztár vagy szerződő partnere üzleti titkát.

² BDT2020.4268.

3.2.4. Az Mpt. 21. § (3) bekezdés c) és d) alpontjai a következőket mondják ki.

„A pénztártag (...)

c) jogosult a pénztár működésére és gazdálkodására, valamint saját követelésének mértékére vonatkozó rendszeres tájékoztatásra,

d) az SzMSz szerint jogosult a pénztári nyugdíj szolgáltatások igénybevételére, valamint a pénztár ezzel összefüggő tevékenységének megismerésére.”

A Pénztár az Üt. tv. rendelkezéseire hivatkozik az Mpt. 21. § (3) bekezdés c) pontjával szemben, azonban ezen előírás a Pénztárt terhelő rendszeres tájékoztatási kötelezettségre utal, melyet egyéb rendelkezések konkretizálnak is (pl.: a tagokból álló közgyűlés elé terjesztendő dokumentumok, a közgyűlés tájékoztatása egyes kérdésekben, évenkénti számlaértesítő és annak tartalma), vagyis a tagok ez esetben a jogszabályban rögzített információk megismerésére jogosultak.

Az Mpt. 21. § (3) bekezdés d) pontja a szervezeti és működési szabályzatban (**SzMSz**) meghatározott rendben teszi lehetővé a nyugdíj szolgáltatáshoz kapcsolódó pénztári tevékenység megismerését. Az SzMSz elfogadása a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik,³ így ezeket az eseteket és feltételeket a tagok maguk határozhatják meg a jogszabályi keretek között.

3.2.5. Az Mpt. az iratbetekintési jogról nem rendelkezik. A Ptk. 3:3. § (2) bekezdése a jogi személy általános szabályainak alkalmazása körében kimondja, hogy *„A jogi személy általános szabályait megfelelően alkalmazni kell az e törvényben nem szabályozott típusú jogi személyre”,* azaz a magánnyugdíjpénztárra is.

A Ptk. a jogi személy általános szabályai között – egyebek mellett – az alábbiakat rögzíti.

„3:23. § [Titoktartási és felvilágosítási kötelezettség]

(1) A vezető tisztségviselő a jogi személy tagjai, tagság nélküli jogi személy esetén a jogi személy alapítói részére köteles a jogi személyre vonatkozóan felvilágosítást adni, és számukra a jogi személyre vonatkozó iratokba és nyilvántartásokba betekintést biztosítani. A felvilágosítást és az iratbetekintést a vezető tisztségviselő a jogosult által tett írásbeli titoktartási nyilatkozat tételéhez kötheti.

(2) A vezető tisztségviselő megtagadhatja a felvilágosítást és az iratokba való betekintést, ha ez a jogi személy üzleti titkát sértené, ha a felvilágosítást kérő a jogát visszaélészerűen gyakorolja, vagy felhívás ellenére nem tesz titoktartási nyilatkozatot. Ha a felvilágosítást kérő a felvilágosítás megtagadását indokolatlannak tartja, a nyilvántartó bíróságtól kérheti a jogi személy kötelezését a felvilágosítás megadására és az iratbetekintés biztosítására.”

A fenti előírással összefüggésben, valamint az állásfoglalás kereteire tekintettel vizsgálni kell a Pénztár és a tag közötti jogviszonyt meghatározó legalapvetőbb jogszabályi rendelkezéseket, így felmérni, hogy a Ptk. 3:23. §-ának előírásai megfelelően alkalmazhatók-e a magánnyugdíjpénztári szabályozással együttesen, figyelembevételével annak célját is.

Az Mpt. 5. §-a az alábbiakat mondja ki.

„(1) Az önkormányzati működés elvének megfelelően a pénztárra vonatkozó alapvető döntések meghozatalára kizárólag a pénztártagok jogosultak.

(...)

(4) A pénztártag követelése – a tulajdonlás elve szerint – a pénztártag tulajdona, amelyre az e törvényben foglaltak szerint kedvezményezett jelölhető. A pénztártag követeléséért a pénztár, és az e törvényben meghatározott feltételek szerint az Alap tartozik helytállni.

(...)

(6) A pénztár gazdálkodásával és különösen befektetési tevékenységével – a biztonságos gazdálkodás elvét érvényesítve – úgy köteles vagyonát gyarapítani, hogy az szolgáltatási kötelezettségének teljesítését ne veszélyeztesse.

(7) A jó gazda gondosságának elvét megtartva a pénztár nevében eljáró személyek kötelesek a pénztártagok érdekében különös gondossággal eljárni.”

A pénztárra vonatkozó alapvető döntéseket tehát a tagok hozzák meg az Mpt. 36. § (1) bekezdése alapján a közgyűlés keretein belül, az Mpt. 40. § (1) bekezdésének megfelelően pedig az igazgatótanács – melynek tagjait az Mpt. 39. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a közgyűlés választja – a pénztár ügyvezető szerve, így ellátja a napi szintű döntéshozatali és végrehajtási feladatokat, felelős – többek között – az Mpt. 5. § (6)-(7) bekezdésében foglaltak teljesüléséért.

³ Mpt. 39. § (1) bekezdés b) pont

A tagok tulajdonjoga és pénztár szervezeti felépítése tehát egyaránt alátámasztják a Ptk. 3:23. §-ának alkalmazandóságát, a tagság érdekeinek védelméhez szükséges biztosítani a pénztár működésére vonatkozó adatok megismerhetőségét.

A Ptk. 3:23. §-ának előírásai alapján a Pénztár vezető tisztségviselője köteles a Pénztár szerződéseibe és a pénztári működésre vonatkozó egyéb adatokba betekintési lehetőséget biztosítani, vagy annak tartalmáról felvilágosítást adni a pénztártag számára, melyet titoktartási nyilatkozat tételéhez köthet, egyéb feltétel azonban nem támasztható.

A Ptk. 3:23. § (1) és (2) bekezdésének értelmezésében nyújt iránymutatást a Kúria Gfv.30.237/2022/5. számú precedensértékű határozata,⁴ mely szerint „(...) a másodfokú bíróság helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy az iratbetekintési jog alapvető tagi jogosultság, ezért nem követelhető meg a tagtól annak „adekvát” indokolása, hogy ezen jogát pontosan milyen célból kívánja gyakorolni. Ez következik magából a jogszabály megszövegezéséből is, miszerint a vezető tisztségviselő főszabály szerint köteles a tagok részére a jogi személyre vonatkozóan felvilágosítást adni, és számukra a jogi személyre vonatkozó iratokba és nyilvántartásokba betekintést biztosítani, (...). A tagnak (részvényesnek) mint tulajdonosnak elidegeníthetetlen joga, hogy befektetésének hasznosítását, az azt szolgáló intézkedéseket ellenőrizze. Ezen érdekeltségén felül a tagi jogosultsága gyakorlásának további indokát nem szükséges bemutatnia, így az a joggyakorlásának feltételül nem írható elő.”

A Ptk. 3:23. § (1) bekezdése alapján a tagot megillető felvilágosítási és betekintési jog általános („jogi személyre vonatkozóan”, „jogi személyre vonatkozó iratokba és nyilvántartásokba”), a jogszabály nem szűkíti le a jogi személy egyes működési területeire.

A Ptk. 3:23. § (2) bekezdése szerint az üzleti titok sérelme esetén megtagadható a felvilágosítás, illetve a betekintés biztosítása, ez az előírás azonban nem az üzleti titok (1) bekezdés szerinti megismerhetővé tételét zárja ki, hanem arról az esetről rendelkezik, amikor a taggal való együttműködés, vagyis a megismerési igény teljesítése az üzleti titok sérelmével jár. A Fővárosi Ítéltábla 13.Pktf.90.034/2022/7. számú végzése szerint „[a]z üzleti titok védelme, az üzleti titok megtartásának kötelezettsége elsősorban a jogi személy külső jogviszonyaiban érvényesülő szabály. Az üzleti titok körébe tartozó tény, tájékoztatás, egyéb adat és az azokból készült összeállítás tag által történő megismerése nem minősül nyilvánosságra hozatalnak, illetve illetéktelen személy által történt megismerésnek, de annak jogosulatlan felhasználását a törvény is tiltja, így az iratbetekintési jog, mint az egyik tagsági jog, nem korlátozható az üzleti titok védelmére hivatkozással. Az üzleti titok megőrzésének kötelezettsége az Öpt. 40/A. § (6) bekezdése alapján a pénztártagot is terheli, és amennyiben a titoktartásra köteles személy a kötelezettségét megsérti, az a polgári jog szankcióinak alkalmazására adhat alapot.” A Kúria fentebb megjelölt határozata pedig egyértelműen lefekteti, hogy „[25] A tag iratbetekintési, felvilágosítás kérés jogának korlátját a Ptk. 3:23. § (2) bekezdésében rögzített esetkörök jelentik (ha az a jogi személy üzleti titkát sértené, ha a felvilágosítást kérő a jogát visszaélészerűen gyakorolja, vagy felhívás ellenére nem tesz titoktartási nyilatkozatot). Ha a vezető tisztségviselő (igazgató) e körülményeket észleli, az iratbetekintést megtagadhatja, illetve megtagadja. (...)

[26] A jogi szabályozás tehát abból indul ki, hogy a társaság és a tagja között érdekazonosság áll fenn. (...) Az iratbetekintés biztosítása vagy annak megtagadása mindig az adott konkrét irat tartalmától függően és a konkrét eset körülményei alapján ítéltető meg. (...) Amint arra a másodfokú bíróság is hivatkozott a jogerős ítéletében, a bírói gyakorlat értelmében a tag az iratbetekintési jog gyakorlásától nem zárható el önmagában olyan feltételezés alapján, hogy a birtokába jutott információkkal visszaélhet (BH2003.206).” A Pénztár tehát csak abban az esetben tagadhatja meg a tag Ptk. 3:23. § (1) bekezdés szerinti igényének teljesítését, amennyiben a rendelkezésére álló információk alapján az üzleti titok sérelme az igény teljesítése esetén megvalósul, csupán ennek feltételezése nem elegendő az igény teljesítésének jogszerű megtagadásához.

Az üzleti titok jogosultja számára a jogalkotó a titoktartási nyilatkozattal biztosított garanciát a szabályozásban, továbbá az ágazati előírások is védik a jogosulti érdekeket. Így az Mpt. 78. § (4)-(5) bekezdése szerint „(4) A pénztár igazgatótanácsának és az ellenőrző bizottságának tagja, a pénztár alkalmazottja, ideértve a megbízás alapján foglalkoztatott személyeket, szervezeteket, illetőleg ezek alkalmazottait is, köteles a pénztár működésével kapcsolatban tudomására jutott üzleti titkot és pénztártitkot – időbeli korlátozás nélkül, ezen minősége megszűnését követően is – megtartani.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott titoktartási kötelezettség kiterjed arra a személyre és szervezetre is, aki, illetve amely üzleti titoknak vagy pénztártitoknak minősülő információhoz jutott.”, valamint az Mpt. 79. § (3) bekezdése rögzíti, hogy „Aki üzleti titok vagy pénztártitok birtokába jut, nem használhatja fel arra, hogy annak révén saját maga

⁴ A határozat egy gazdasági társaság és tagja közötti jogvitában született, azonban a Ptk. 3:3. § (1)-(2) bekezdése alapján a jogi személyekre vonatkozó általános szabályok főszabály szerint a Ptk.-ban nevesített és nem nevesített jogi személyek esetében is alkalmazandók.

vagy más személy részére közvetlen vagy közvetett módon előnyt szerezzen, továbbá, hogy a pénztárnak vagy a pénztártagoknak hátrányt okozzon.”

A Ptk. 3:23. §-ának alkalmazása nem minősül az üzleti titok jogosulatlan megismerésnek, ugyanis az Ütv. 5. § (3) bekezdés c) pontja értelmében „Nem minősül az üzleti titokhoz fűződő jog megsértésének (...) c) ha az üzleti titok megszerzését, hasznosítását vagy felfedését közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus vagy törvény írja elő, vagy teszi lehetővé.”

A Kúria Gfv.30.237/2022/5. számú határozata arra is utal, hogy a Ptk. 3:23. § (1) bekezdés szerint jogok akkor is megilletik a jogi személy tagját, ha a megismerni kívánt üzleti titok a jogi személy üzleti partnerének jogosultsági körébe tartozik. E szerint „Hangsúlyozza a Kúria, ha arra merül fel adat, hogy a részvényes az alperes üzleti partnere üzleti titkával – titoktartási nyilatkozat ellenére – visszaél, vagy versenyjogilag tiltott, versenyellenes célzatú vagy ilyen hatással bíró magatartást tanúsít, megsérti az információcserre versenyjogi értékelésének elveit, információcserén alapuló versenykorlátozó megállapodásban vesz részt, a társaság megtagadhatja a kérelem teljesítését, a fentebb bemutatottak szerint pedig ilyen esetben garanciául szolgál az egyedi jogvédelem biztosítására szolgáló törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésének lehetősége. Az Üzleti titok tv. rendelkezései és az EUMSZ 101. cikkének a horizontális együttműködési megállapodásokra való alkalmazhatóságáról kiadott Bizottsági közleményben foglalt célkitűzések így megfelelően biztosíthatók, ugyanakkor pusztán erre alapítottan nem korlátozhatók részvényesi jogosultságok azért, mert fennáll titoksértés vagy egy tiltott információs kartellben való részvétel elvi lehetősége.”

3.2.6. A jogszabályi előírások és azok értelmezésével összefüggésben kiadott bírósági határozatok alapján tehát megállapítható, hogy a tagsági jogviszonyra tekintettel a Pénztár köteles a pénztártag számára felvilágosítást adni, vagy betekintési jogot biztosítani valamennyi, a Pénztár által ismert és megismerhető adat tekintetében, ideértve az üzleti titoknak minősülő vagyonkezelői szerződést és az ahhoz kapcsolódóan keletkezett egyéb üzleti titok körét is. Fontos ugyanakkor kiemelni, hogy a Ptk. rendelkezései a szerződés – Kérelmek szerinti – (teljes) rendelkezésre bocsátását (mely magába foglalja például a szabad másolatkészítési jogot is) nem írják elő, az előírás a rendelkezési jog részjogosítványaként értelmezhető megismeréshez való jogot biztosítja.

3.2.7. A vagyonkezelői döntések, tranzakciók nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos kötelezettséget az Mpt. 68/A. § (9) bekezdése egyértelműen rögzíti, mely szerint „A befektetési teljesítmény mérését, illetve nyilvánosságra hozatalát választható portfóliónként kell elvégezni.” [A magánnyugdíjpénztárak számára a választható portfóliós rendszer működtetése az Mpt. 68/A. § (1) bekezdésének módosítása alapján 2009. január 1-jétől kötelező.]

Az Mpt. 69. § (5) bekezdése szerint „A pénztár a befektetési tevékenységének eredményét és a kiadások költséghatékonyságát bemutató mérőszámokat (a pénztári teljesítménymérés mutatóit) a pénztártagok és a nyilvánosság tájékoztatása, az összehasonlíthatóság és a pénztárrendszer egészének áttekinthetősége érdekében nyilvánosságra hozza. (...)”

A magánnyugdíjpénztárak teljesítményével kapcsolatos nyilvánossághozatali kötelezettséget a magánnyugdíjpénztárak befektetési és gazdálkodási tevékenységéről szóló 282/2001. (XII. 26.) Korm. r. 21. §-a konkretizálja, és a fentiekkel összhangban nem határoz meg részletesebb nyilvánosságra hozatali kötelezettséget, azaz az előírás választható portfóliónkénti nyilvánossághozatalra vonatkozik (hozamráta), továbbá a pénztár teljes vagyonára, illetve annak eszközcsoportonkénti megoszlására.

A megjelölt rendelkezések alapján megállapítható, hogy a vagyonkezelői döntések, tranzakciók nyilvánosságra hozatalára a Pénztár nem köteles, valamint fontos, hogy a kapcsolódó előírások a pénztárak eredményére (teljesítmény, mérőszámok) vonatkoznak, nem pedig az eredmény elérését segítő módszerre, stratégiára, ezért a Pénztár a tagi kérésnek megfelelő nyilvánosságra hozatalra nem köteles.

Felhívom szíves figyelmét arra, hogy az MNB véleményét kizárólag a Pénztár által rendelkezésre bocsátott információk alapján alakította ki, és az abban foglalt egyedi jogértelmezés csak a Pénztár által a Kérelmekben előadott tényállásra vonatkozik. Az MNB véleménye nem tekinthető kötelező erejű állásfoglalásnak, a benne foglaltaknak más hatóságra, illetve a bíróságra nézve nincs kötelező tartalma. A jelen állásfoglalás kizárólag a Pénztár tájékoztatása céljából készült, a benne foglaltak egyéb célok érdekében, továbbá harmadik személyekkel szemben nem használhatóak fel, illetve jogvita eldöntésére nem alkalmazhatóak.

Budapest, 2023. július 26.